

[Lykketoft]

været vanskeligt for Venstre og De Konservative at stå imod. Det, som er langt mere uforståeligt, er, at Det Radikale Venstre er løbet med.

Vi vidste naturligvis godt, at hr. Bernhard Baunsgaard havde en fobi mod formueskat, det har vi hørt på i mange år, og vi vidste også godt, at han med sin fobi havde gjort det vanskeligt for V og K. Men hr. Bernhard Baunsgaard er ikke herinde mere, så man skulle tro, at der var andre radikale, der kunne huske, at det, der står i det radikale partiprogram, godt nok er, at man er kritisk over for formueskatten, men at man til gengæld ville have værdistigningsafgifter og skærpede arveafgifter og på den måde opnå, at den fordelingspolitik, som formueskatten er udtryk for, blev bevaret.

Vi har ikke set nogen som helst radikale forsøg på at fastholde en helhed i dette. Vi har alene set en radikal løben med på ideen om, at de grånende, grådige velhavere skulle have lettelser. Det synes jeg i og for sig er rystende og helt uforståeligt i forhold til de synspunkter, der kom frem om sammenhængen i tingene, dengang fru Aase Olesen var skatteordfører for Det Radikale Venstre herinde. End ikke kvalitetskrav til dette lovforslag er der blevet stillet fra radikal side. Der er ikke blevet gjort forsøg på at rette de åbenbare forvridninger, der er i det nuværende system med indretningen af formueskatteoftet, med den fuldstændige skævhed, der er kommet, fordi vi har fået de meget store nedslag for fysiske erhvervsaktiver.

Nu kommer man altså til at lave denne lettelse, sikrer sig Fremskridtspartiets bistand til med denne indrømmelse at gøre medicinen dyrere for børnefamilier og nedskære bistandshjælpen. Jeg ser den samlede tegning som et voldsomt ryk til højre med front mod ungdom og med front mod børnefamilier. Når Fremskridtspartiet har fået lagt så megen vægt på at gøre formueskattelettelserne endnu større og endnu hurtigere, skal man gøre sig klart, at det ikke bare er, fordi hr. Glistrup synes, at dette er værd at prioritere, for det synes han jo ikke; det kan man se af hans betækningsbidrag. Han er dybt uinteresseret i andet end det at drive en kile ind mellem regeringen og Socialdemokratiet og forhindre et fornuftigt bredt samarbejde. Det er det, det går ud på, det er det, regeringen er hoppet på.

Lad os så resumere, hvordan det virker; vi har fået skatteministeren til at bekræfte de eks-

empler, som jeg gennemgik her ved førstebehandling: 2 mio. kr. i skattepligtig indkomst, 10 mio. kr. i formue – ja, siger skatteministeren, det giver 104.000 kr. i årlig skattelettelse. 100 mio. kr. i formue, men man har været dygtig, man har nedbragt sin skattepligtige indkomst helt til 750.000 kr. – 474.000 kr. i årlig skattelettelse. Vi har fået eksemplerne bekræftet af skatteministeren. Der er aldrig nogen sinde i de syv år, hvor jeg har været herinde, blevet gennemført et forslag, der gav så store lettelser til så få mennesker, aldrig nogen sinde. Det er fuldstændig enestående i danmarkshistorien, at man tildeler 300 skatteydere en skattelettelse på 60 mio. kr. Det er det reelle indhold af dette lovforslags allerværste side. Det svarer også godt og vel til 12 seminarier, skulle jeg hilse og sige i forbindelse med den diskussion, vi havde lidt tidligere på dagsordenen. Det giver vi til de 300 allermest velhavende mennesker her i landet.

Selv da vi lavede skattereform og skulle lave stigninger for folk og lettelser for folk, lagde vi dog en spærring ind, så det ikke kunne vokse ind i himlen. Det har man overhovedet ikke haft nogen interesse for i dette tilfælde. Jeg synes, det er grotesk, jeg synes, det er usmageligt. Ingen kan vel forestille sig, at den danske befolkning mener, at tiderne er til den slags.

Jeg må sige, at både lovforslagets indhold og den arrogance, hvormed det borgerlige flertal vil trumfe det igennem, er udtryk for dansk politik, når den er værst, når den er mest intrigant, når den er mest fattig på perspektiv, når den er mest lumpen. Jeg siger bare: Føj!

Aagaard (KF):

Jeg skal efter denne tordentale prøve at komme med nogle lidt mere afbalancerede synspunkter, og jeg skal om ændringsforslagene sige, at vi i Det Konservative Folkeparti kan tilslutte os begge ændringsforslagene, og at vi også ser dem som en markant forbedring af det oprindelige forslag. Vi har også under udvalgsbehandlingen noteret os, at regeringen fastholder en lempelse af det, der i denne omgang skal gennemføres.

Det glædelige ligger i, at vi for det første får nedtrapningen afkortet med et år, og at hugget bliver størst i 1989, nemlig fra de 2,2 pct. til 1,5 pct. Det er måske mindre glædeligt i ændringsforslag nr. 2, at den efterlevende ægtefælle ikke